

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Διδάσκοντες: Καθηγητής Κ. Μαυριάς / Επ. Καθηγητής Γ. Γεραπετρίτης

ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ 8^{ης} Μαρτίου 2012

1. α) Αξιολογήσατε τη συνταγματικότητα του νόμου 3023/2002 ως προς το κεφάλαιο που δεν προβλέπει κρατική ενίσχυση για όλα τα κόμματα.
β) Διαφορές ερώτησης και επερώτησης.
2. α) Τίθεται το ερώτημα αν μπορεί η Ολομέλεια της Βουλής να αναθέσει σε Επιτροπή της τη διαπίστωση της αδυναμίας Πρωθυπουργού να ασκήσει τα καθήκοντά του.
β) Τίθεται το ερώτημα αν η κοινοβουλευτική διαδικασία για την παραπομπή πολιτικών προσώπων σε δίκη πρέπει να περιλαμβάνεται σε νόμο ή στον Κανονισμό της Βουλής.
3. Τίθεται το ερώτημα αν ελέγχεται ο χαρακτηρισμός από την Κυβέρνηση νομοσχεδίου ως κατεπείγοντος και η ψήφισή του με τη σχετική διαδικασία.

Να απαντηθούν 2 εκ των 3 θεμάτων. Επιτρέπεται η χρήση ασχολίαστου Συντάγματος, Κανονισμού της Βουλής και των νόμων 3023/2002, 3231/2004 και 3636/2008.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ

1.

α. Αν και το Σύνταγμα ομιλεί γενικώς ότι «τα κόμματα έχουν δικαίωμα στην οικονομική τους ενίσχυση από το Κράτος για τις εκλογικές και λειτουργικές τους δαπάνες, όπως νόμος ορίζει» και άρα γραμματικώς τουλάχιστον όλα τα κόμματα, ο νόμος 3023/2002 αναγνωρίζει δικαίωμα χρηματοδότησης μόνο σε εκείνα που εκλέγουν βουλευτή ή ευρωβουλευτή και όσα έχουν υπεράνω του 1,5% στην επικράτεια και συνδυασμούς στο 75% των περιφερειών. Το Συμβούλιο Επικρατείας στην παραπεμπτική του προς την ολομέλεια απόφαση διέλαβε ότι δεν τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας, αφού οι προϋποθέσεις αυτές στηρίζονται σε κριτήρια αντικειμενικά και πρόσφορα, η δε εκτίμηση του κοινού νομοθέτη δεν μπορούσε να θεωρηθεί «καταδήλως, όπως απαιτείται κατά τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων» εσφαλμένη, δεδομένου μάλιστα του ορίου του 3% για την είσοδο στη Βουλή, και άρα δεν υφίστατο παραβίαση ούτε του άρθρου 29 παρ. 2, ούτε της αρχής της ίσης μεταχείρισης των κομμάτων. Θα πρέπει κατά το Συμβούλιο να γίνει διάκριση ανάμεσα στα πολιτικώς υποστατά και στα ευκαιριακά κόμματα.

β. (Άρθρα 126 επ. και 134 επ. ΚΒ)

<i>Ερώτηση</i>	<i>Επερώτηση</i>
Πρώτου βαθμού κοινοβουλευτικός έλεγχος	Δεύτερου βαθμού κοινοβουλευτικός έλεγχος (αν δεν απαντηθεί ή δεν απαντηθεί προσηκόντως ερώτηση ή αίτηση χορήγησης εγγράφων)
Απαντώνται και στη διάρκεια Τμήματος Διακοπής	Εγγράφονται στην Ημερήσια Διάταξη της Ολομέλειας
Προθεσμία για την απάντηση του Υπουργού (25 ημέρες)	Απρόθεσμη η εγγραφή στην Ημερήσια Διάταξη της Ολομέλειας
Απαντώνται ατομικά	Μπορεί να ομαδοποιούνται και να απαντώνται σε ταυτόχρονη συζήτηση
Απαντώνται γραπτώς	Απαντώνται προφορικά με ειδική διαδικασία

2.

α. Η αδυναμία του Πρωθυπουργού να ασκήσει τα καθήκοντά του για λόγους υγείας διαπιστώνεται από τη Βουλή με ειδική απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, ύστερα από πρόταση της κοινοβουλευτικής ομάδας του κόμματος στο οποίο ανήκει ο Πρωθυπουργός, εφόσον αυτό διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών, σε κάθε άλλη περίπτωση δε η πρόταση υποβάλλεται από τα δύο πέμπτα τουλάχιστον του όλου αριθμού των βουλευτών (άρθρο 38 παρ. 2 εδ. δ-ε Σ). Δεν μπορεί συνεπώς να ανατεθεί η αποφασιστική αρμοδιότητα σε επιτροπή (άρθρο 151^Α ΚτΒ).

β. Καταρχήν όλες οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες υπάγονται στην αρμοδιότητα του Κανονισμού της Βουλής (άρθρο 65 παρ. 1 Σ), εκτός όπου το Σύνταγμα ρητά ορίζει ότι ανήκει η αρμοδιότητα αυτή στον κοινό νόμο. Μία από τις περιπτώσεις αυτές είναι η παραπομπή πολιτικών προσώπων σε δίκη (άρθρο 86 παρ. 1 εδ. β').

3.

Ο έλεγχος διενεργείται από τη Βουλή (μπορεί δε να προβληθεί ένσταση αντισυνταγματικότητας από κάθε βουλευτή, άρθρο 100 ΚτΒ) και από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στο πλαίσιο της έκδοσης (άρθρο 42 παρ. 1 Σ). Ως εσωτερικό θέμα της Βουλής δεν ελέγχεται δικαστικά (εκ των interna corporis, άρθρο 93 παρ. 4 Σ).